

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!**
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 15.

(485.)

Vol. 21.

Thursday,

September 29,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Farnost sv. Václava oslavila 60 let

Pokud se člověk dožije šedesátky, pak začíná pomalu přemýšlet o důchodu. U organizací je to zcela jiné. Některé mají jepičí život. Vzniknou a zase zmizí. Jiné začnou pomalu, jakoby neviditelně a pak se rozrostou. Připomínají řeku, která začne někde v horách a pak se rozroste, až dospěje k cíli v moři. Jiné splní své poslání v určité době a pak zaniknou. U církve je to poněkud jiné. Je to společenství věřících, které je těžko definovatelné. Společenství poutníků, které trvá téměř dva tisíce let. Z generace na generaci se předává víra, ale při tom nikde není zaručeno, že ten, kdo ji předává bude mít komu ji předat a že se naopak v církvi neobjeví lidé, kteří k ní nikdy neměli vztah, nepatřili k ní, ale budou pokračovat ve vyznačené cestě.

Poslední víkend před svatým Václavem se tedy oslavovalo šedesát let trvání farnosti. A to přesto, že před dvanácti léty z pohledu lidského vypadal tento sbor věřících jako většina organizací v exilu, tedy, že je pouze otázkou času, kdy se z tohoto místa na 496 Gladstone Ave. v Torontu stane něco jiného, tak jako se tomu stalo s jinými krajanskými organizacemi jako například Kampeličkou. Dnes farnost vzkvétá a žije svým životem.

Není náhodou, že právě na poslední neděli před svátkem svatého Václava připadl text z Matoušova evangelia (16, 24-25): 24. Tedy řekl Ježíš učedníkům svým: *Chce-li kdo za mnou přijít, zapřít sebe sám, a vezmí kříž svůj, a následuj mne. Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezně ji.* Tento text platí nejen pro jedince, ale i pro církev, farnosti a sbory. Propočítávání a ekonomické zajišťování do budoucna nemusí nic znamenat a naopak tam, kde se nám to zdá beznadějně, se může objevit nová naděje.

Zajímavé na kázání biskupa Petra Esterky bylo, že se nesoustředil pouze na svatého Václava, ale i na jeho prarodiče Bořivoje a Ludmilu, kteří měli na život svatého Václava vliv. Samotný svatý Václav se zasloužil nejen o rozšíření křesťanství, ale staral se i o chudé a postavil se také proti tomu, aby se lidé, obzvláště ženy, prodávali do otroctví. Zabýval se i postavou jeho bratra Boleslava

SKUPINA ZÁDRUHA

I., který svatého Václava zavraždil, ale pak svého činu litoval a nakonec šel v jeho šlépějích. Syn Boleslava I., Boleslav II. zřídil v Praze biskupství, dcera Doubravka si vzala v roce 965 polského knížete Měška a zasloužila se o rozšíření křesťanství do Polska a druhá dcera Mlada se stala abatyší u sv. Jiří.

Během bohoslužeb došlo k svátosti biřmování (z latinského confirmatio), kdy tři dospívající členové farnosti se přiznávají k tomu, že rozhodnutí rodičů o jejich křtu, bylo správné.

Na oslavy přijela z Moravy cimbálová kapela *Zádruha* a bohoslužeb se zúčastnili i velvyslanec ČR v Kanadě pan Karel Žebrakovský, nový konzul v Torontu Vladimír Ruml s rodinou, zástupkyně Sokola paní Hana Jurásková, starosta Sokola Josef Čermák, předseda Cyrilometodějské ligy Václav Vostřez, předseda MMI František Ječmen, otec Josef Vaňo ze slovenského kostela Cyrila a Metoděje v Mississauze, otec Šach a další duchovní.

Vznik farnosti svatého Václava patří do období, kdy dochází k obnově katolické církve. V roce 1958 je zvolen papežem Jan XXIII., který svolal Druhý vatikánský koncil. Biskup Esterka k tomuto období říká: „Osobně jsem vyšel z tradičního prostředí, ale v této době se církev otevřela světu. Na koncil přišla řada biskupů z celého světa a přednesla tam své problémy. Nový přístup se neprobojovával lehce. Připomíná mi to příběh z české literatury, kdy v jednom románu vyjde kněz mezi italské dělníky a nemá odvahu je oslovit. Církev u nás se těžko osvobozovala od svého kontaktu s těmi nahoře a teď najednou přišlo něco zcela rozdílného. Teď, když se častokrát vracím domů mám pocit, že se církev opět od těchto obyčejných lidí vzdaluje. V minulosti se církevní hierarchie spojovala se světskou hierarchií a to pak ovlivňovala i

práci kněží. Druhý vatikánský koncil znamenal otevření se ostatním církvím. Já jsem zde necítil příliš velký problém, protože jsem z Moravy a tam byli všichni katolíci. Netrpěl jsem v mládí nedostatkem dobrých kněží. Jedním z nich byl farář Pořízek, který za války hodně pomáhal lidem, kterého pak komunisti zavřeli a na následky věznění po operaci za záhadných okolností zemřel.“

Má se křesťan angažovat v politice? „Otázkou je, jakým způsobem se angažuje. Jestli to bude za cenu politických machinací a represí nebo demokraticky. Vždy je otázkou, jestli za tím bude otázka násilí. Můžeme na angažování se v politice i doplatit a být i poraženi. Jedná se však o dialog, o přesvědčování. Jsou křesťané jako Dietrich Bonhöffer, kteří se dokázali obětovat, podobně jako sv. Václav. Znal jsem trochu

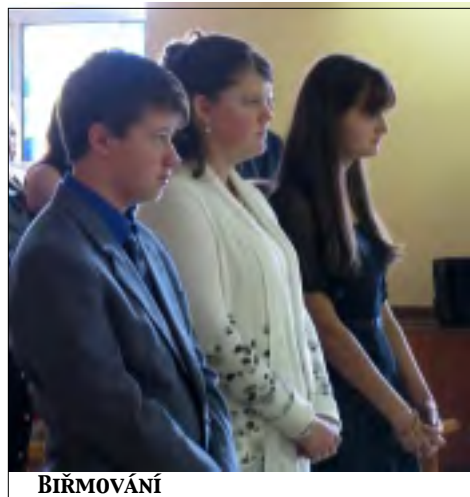
Jana Waldaufa a on nevyznával nějak hlasitě křesťanství, ale snažil se podle toho žít a díky tomu ovlivnil hodně lidí správným způsobem. Jiným příkladem byl u nás v Kalifornii velmi úspěšný podnikatel a politik, ten se celý život ptal, co by tomu řekla maminka, která mu umřela v pěti letech. Při tom neměl lehký život, dvě děti tragicky zahynuly. Přesto umíral velice vyrovnaně a netrval na tom, že musí žít co nejdéle. Záleží skutečně na přístupu toho člověka. Pokud se jedná o církev, je církev v Severní Americe a v Čechách jinak organizovaná. V Severní Americe si všechno lidi platí sami, zatímco v Čechách byla církev poměrně bohatá a měla řadu zemědělských hospodářství a získávala peníze z vlastních zdrojů. Tento majetek byl zabaven a dnes jí stát tyto peníze dluží. Takže církev není dotována státem, jak se dnes velice často tvrdí. Zapomíná se, jak to bylo po pětáctýřicátém: nejdříve přišli na řadu velkokapitalisté, pak ovládli komunisti policii a třetí byla na řadě církve. Stát pouze vrací nepatrné procento z toho, co zabral.“

Jaké je nebezpečí pro zdejší farnost, která přežila šedesát let?

„Pokud vymřou zde v Torontu Češi a Slováci, tak zanikne i farnost, naši mladí lidé se rychle asimilují. To vidím v Kalifornii. Naději vidím v určitých intelektuálních skupinkách, které se třeba tvoří kolem Tomáše Halíka nebo v lidech ze Slovenska, které naše farnosti drží.“

Biskup Esterka předal během oběda, který byl vyprodán, ocenění Liboru Švořčíkovi a když jsem viděl mladé lidi, biřmování a zaplněný kostel střední generací, tak přece jen vidím i jakousi naději nejen pro farnost sv. Václava, ale pro celou naši komunitu zde v Torontu.

Aleš Březina

BIŘMOVÁNÍ

BISKUP PETR ESTERKA A VELVYSLANEC KAREL ŽEBRAKOVSKÝ

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00.
3. září 2011 v 15:00 na Masaryktownu.
Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša.: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 11.9. v 13 hod..

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 1. a 29. října 2011 c 10 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 1. a 29. října v 10 hod.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 2. a 30. října v 11 hodin

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: budou oznámeny.

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ VÁS SRDEČNĚ ZVĚ NA OSĚAVI!

100 LET SOKOLA V KANADĚ

OSĚAVĚ SE KONÁ V NEDĚLI, 9. ŘÍJNA 2011 VE 14 HODIN

V SPARWOOD RECREATION COMPLEX,
SPARWOOD, BRITSKÁ KOLUMBIE

PRO DALŠÍ INFORMACE, PODÁ
PAVEL VIDLÁK, (613) 946-2803 nebo pavel.vidlak@labose-100vali.ca

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)
E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities.

Kalendář

- 1.10. (so) 14:00
Maroško
Klub Martina Rázusa
Slov. kostol sv. Pavla
1424 Davenport Rd.

- 9.10. (ne) 14:00
Osłavy 100 let Sokola
v Sparwood Recreation Complex
Britská Kolumbie

- 11.10. (út) 19:00
Představení nového konsula
Nová Vize Business Club Reception
99 Avenue Rd.

21. 10. (pá) 20:00
22. 10. (so) 16:00 a 20:00
23. 10.(ne) 16:00
Neil Simon: Řeči
1350 Burnhamtorpe Rd., Mississauga

- 29.10. (so) 18:00
Peter Stasak
Kanadská společnost M. R. Štefánika
Hala kostela sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Drive, Mississauga

- 5.11. (so) 18:00
Ivan Ženatý, housle
Stan Boguna, Piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

- 5.11. (so)
Slovenský ples
Hala kostela sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr. Mississauga
**
- 6.11. (ne)
Sokolská návštěva hřbitovů

- 6.11. (ne) 15:00
Music for Anton Kubálek
Walter Hall
University of Toronto

13. 11. (ne) 11:30
Předvánoční bazar
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

13. 11. (ne) 15:00
Kanadský slavík
The Assembly Hall
1 Colonel Samuel Smith Park Dr.

26. 11. (so) 19:00
Mikulášská zábava
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

- 27.11. (so) 18:00
Jan Novotný, Piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

10. 12. (so) 15:30
Sokolské dětské vánoce
601 Magnetic Dr., Unit 21, North York
Hana Jurasek: 905/838-5269

- 2012
14. 1. (so) 18:00
Sokolský potluck
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

- 22.1. (ne) 17:00
Profesor Iain Scott
Audio-vizuální prezentace
z českých oper
Nokturna v městě

Vážení přátelé,
děkuji Vám za projevenou
soustrast, přátelství a účast
během pohřbu
mého milovaného manžela
Jana
s úctou
Vlasta Waldaufová
s rodinou

Dne 20. září 2011
zemřela po dlouhé nemoci ve
věku nedožitých 73 let
pani
Eva Liska.
Prosím všechny, co ji znali o
tichou vzpomínku.
Za celou rodinu
Petr a Eva Pfenigovi

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.
www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF
www.14.satellite1-416.com
www.14.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajanské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

Slovak House Slovak Infocentre

8 Clarence Square,

Toronto

Otvoreno:

Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail:

info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Nová sokolská sezóna:

Cvičení pro děti

bude každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21,
North York;

Cvičení pro dospělé

je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I.,
1700 Keele St.,

Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

MARKETA SLEPCIKOVA-RESOVSKA, ZDENKA FORST, ALENA KLENOT AND OLGA TUROK

INVITE YOU

To Nova Vize Business Club Reception

ON TUESDAY OCTOBER 11 @ 7.00 PM

99 Avenue Road /boardroom 3rd floor/

• Let us to introduce you our new Consul General Vladimír Ruml and his wife • Czech food style refreshment and much more is ready for you • Also the newest information from cultural and business life of our community •

RSVP: Marketa Slepckova-Resovska tel: 647- 892- 6912

e-mail: novyzaber@yahoo.com

Neil Simon
Reči
Režie:
Vilém Dubnička

Nové divadlo
v Torontě
uvádí

Pátek
21. října 2011
20:00 hodin

Sobota
22. října 2011
16:00 a 20:00 hodin

Neděle
23. října 2011
16:00 hodin

Rezervace:
(416) 463 - 3182
nove.divadlo@sympatico.ca

POZOR!
ZMĚNA LOKACE
DIVADLA!

Burnhamthorpe Library Theatre
1350 Burnhamthorpe Rd. East, Mississauga
(křižovatka Dixie & Burnhamthorpe)

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,61 CDN \$
1 CDN \$	17,81 Kč
1 EUR	1,39 CDN \$
1 CND \$	0,72 EURO
1 US \$	1,03 CDN \$
1 CND \$	0,97 US \$

Universal Currency Converter - 24. 9. 2011

1 CDN \$	17,90 Kč
1 EURO	24,82 Kč
1 US \$	18,36 Kč
ČNB - 23. 9. 2011	

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

**MASARYK MEMORIAL INSTITUTE,
A REGISTERED CHARITY, IS LOOKING TO LEASE ITS
PRAGUE RESTAURANT AS OF 2012.**

The ideal candidate has relevant experience, keen business acumen, and willingness to work closely with the organization. Background in, knowledge of or ties to Czech or Slovak culture and communities a preference.

There is also an opportunity to acquire the current, prospering business with its licenses and other assets (Euro cuisine), which has been successfully running the restaurant for the past 12 years.

The restaurant is located in a picturesque private park in the heart of Scarborough (Masaryktown) and has served as a cherished gathering place for over half a century.

Interested parties are invited to contact Ms. Iva Jecmen, the managing administrator at 416-439-4354 or by e-mail at office@masaryktown.org or jecmenovaiva@gmail.com before the end of September.

More information and pictures www.masaryktown.ca

Realita súčasnosti

Ryba, jedlo žobrákov, ako sa niekedy na bratislavskom trhovisku hovorilo sa stala luxusnou lahôdkou. Kuracie zadky, ktoré sme hádzali psom sa začali predávať s kúskom chrbta v honosnom balení s hrabákmi a krkmi ako delikatesa. Kvalitnú vodu z vodovodu, sme vymenili za sladké presýtené žbrndy. Rohlíky sa scvrkli o polovicu, kyslé mlieko sa nedá doma vyrobiť, pretože vznikne jedna smradľavá odporne zapáchajúca tekutina, ktorú udržíte v ústach len dovtedy, kým ju rýchlo nevyplujete, a to kamkoľvek! Všetko, čo bolo kedysi naozaj dobré, čo malo svoju hodnotu-tradíciu, sme vlastne vymenili za drahé šmejdy v načačkanom obale.

Sú tu aj dobré veci. Lenže, čím ďalej tým je ich menej a treba ich poriadne dlho hľadať. Hľadať, premýšľať, čítať nečitateľné návody a obsahy, ktoré nemáme šancu vidieť, ak sme si nepribalili lupu. Ulice sa nám zaplnili Bratislavčanmi z Číny, Thajwanu či Vietnamu. Cez reklamy si nevidíme špičku nosa. Chodníky a prechody sú plné stojacich áut. Exekútor dopisuje adresu a správca domu hádže do schránky vyúčtovanie s tučným nedoplatkom.

Žijeme v pomyselnom blahobyte. Máme dva až tri telefóny, internet, televíziu, domáce kino, DVD, PC a stále nám niečo chýba. Zákazy, príkazy, nariadenia, poučenia, ktorým už človek prestáva rozumieť a vyznať sa v nich, je priam nemožné. Kamery nás sledujú na každom kroku. Kdekoľvek sa pohneme, sme pod kontrolou. Všetko je evidované, zaznamenané a to všetko pre našu "bezpečnosť." Každá správa, každá pošta, každý telefonát, každá platba, každý mail, každý, niekedy veľmi súkromný pohyb, je pod organizovaným dohľadom. Kedykoľvek sa dá vybrať z archívu ako zbraň, ktorá je pripravená na okamžité použitie proti nám.

Zaujímavé je, že aj pri takomto špicľovaní dochádza k trestným činom o akých som

Piknik v Londonu

Odbočka ČSSK v Londonu uspořádala 9. září 2011 tradiční piknik v Londonu, z kterého nám poslal fotku Petr Kybal-Syrový.

nemal v minulosti ani potuchy. Drogy, prepady, násilie, výpalníctvo, vraždy, sa stali bežným sprievodným javom tejto "slobodnej" doby. Zbavujeme sa vlastnej identity, pretože súhlasíme so všetkým, čo po nás rôzne inštitúcie, ako banky, mobilní operátori a pod., požadujú.

Môžeme vidieť oči bezdomovca, ktorý sa určite na ulici nenarodil. Môžeme vidieť žobrákov, ako im trčia nohy z kontajnera, aby sa natiahli za prázdnu fľašou, či noblesné hotely pre psov aj s vlastnou webovou stránkou, lekárom a kadernikom. Môžeme sledovať zložené operácie svojich psích miláčikov priamo na internete. A ak sa nám náhodou náš drahý psík stratí, okamžite sa oňho postarajú v útulku aj s lekárskou starostlivosťou. Ak sa však ocitne na ulici človek, nezakopne oň ani pes.

Stávame sa číslom daňového úradu či sociálnej poisťovne. Kde sa podeli hodnoty, kde je vlastná podstata človečenstva? Kde je niečo viac, ako len strohé konštatovanie? Hrôza, čo sa tu udialo za tých dvadsať rokov. Vytratila sa láska, porozumenie, ľudskosť, tolerancia, teplo rúk, sklon pred šedinami. Nepoznáme suseda, nevieme aký plat má vlastná žena či muž. Nesmieme dať po zadku vlastnému dieťaťu ak nechceme mať problémy s úradmi.

Sledujeme stupidné, nehodnotné až deštruktívne pôsobiacie televízne stanice, kde seriály bez konca nahrádzujú kultúrne vyžitie určitej skupine nevedomých a možno aj nevidomých ľudí. Ale čo ta druhá polovica? Nemá šancu fungovať dôstojne, bez toho aby jej boli podsúvané podobné stupídnosti? Ak je toho málo, môžeme si pozrieť *Superstar* a tam nás pošlú verejne do riti aj s posmešným komentárom. Nádherna a vďaka, za ten kultúrny a hodnotný zážitok, ktorý nám za lacný peniaz podsúvajú ako duševným mrzákom, niektoré televízie. Nehovoriac, aké celebrity tam má možnosť človek vidieť. Kde že by mali na nich takí umelci, ako p. Króner, Dibarbora, Huba. atp., čo sa celý život usilovali, aby predviedli ten najlepší herecký-umelecký výkon, aby zanechali v divákovi ozajstný zážitok. Rozdiel je len v tom, že títo herci s umením žili celý svoj život. Žili pre umenie a srdcom umenie tvorili.

Kupujeme cigarety, ktoré nám zakázali fajčiť tam, kde sa fajčiť vždy mohli. Okrádajú nás ako malé deti na piesočku a z každej predanej krabíčky nám jednu-dve vytrahnu už ešte pred predajom. K lekáre chodíme s platobnou kartou, alebo s peňaženkou v ruke. Bavíme sa ako roboti, keď jeden rozpráva o živote a druhý hľadí do počítača. Formulky, nacvičené frázy, ktoré nemajú s našim ozajstným ľudským vnútrom a presvedčením nič spoločného. Letákmi,

ktorými sú upchané vchody bytoviek, nás lákajú do obchodov. Dobré nás neprosia, aby sme nakúpili len u nich. Keď sme však zaplatili, "u nich", nestačíme sa diviť ako musíme kmitať a hádzať svoj nákup do tašky. Hneď je jasné kto je tu pánom a kde ich zdvorilosť skončila.

Môžeme povedať svoj názor. Slobodne, demokraticky sa aj vyjadriť. No, k čomu to je, keď to nie je nič platné! Žijeme v neustálom strese a napätí. Nikto z nás si nie je istý zajtrajškom. Je len pár jedincov, ktorým je to jedno a tí žijú aj tak mimo nás a v anonymite. Nie som sám, komu to všetko už začalo vadíť.

Niekde sa stala chyba-veľká chyba, ktorej náprava bude trvať veľmi dlho. Svet ochorel a my v snahe uplatniť sa, sme ochoreli s ním! Socializmus nebol dobrý, ale takáto demokracia, nie je o nič lepšia. Možno až nástup duševných chorôb, depresii, samovrážd, naštartuje proces triedenia, ktorý nás položí na kolená, keď to už prestaneme zvládať.

A čo ďalej? Mám dosť slobody tohto typu, slobody, ktorá so slobodou nemá nič spoločného. Slobody, ktorú si nedokážeme užívať, pretože je viac proti nám ako pre nás. Je tak oklieštená zákonmi a právami tých druhých, že je v podstate otvorená nepravosti, zločinu, podvodom, že jej existencia mi pripadá ako aura. Kdesi je, ale nevidím ju.

Je mimo mňa. Želám si stretnúť človeka - priateľa. Chcem sa ráno prebudiť a celým srdcom sa tešiť novému dňu. Chcem mať okolo seba úprimných ľudí, ako tomu bolo voľakedy. Chcem stretnúť kamaráta, ktorého prvá otázka nebude smerovať k materiálnym veciam, ale opýta sa ma: Ako sa máš? Ako žiješ? Zájdem si spolu niekam sadnúť? Kamaráta ktorého v polovici debaty nevyruší zvonenie mobilu a nebude musieť odísť. "Vieš, tento telefonát bol tak dôležitý, že ak by som to nezobral, mohlo by ma to stáť prácu."

Ovládol nás strach a v tom strachu žijeme svoje každodenné životy. To je fakt a skutočná realita tohto novodobého, demokraticky pokazeného sveta. Nehovorím o novembri, ten prísť musel, ale o tom, čo všetko sem s novembrom vkĺzlo. Ďalšieho pokusu, ktorý príde, keď sa to už celé nebude dať udržať, sa chvála Bohu nedožijem. Hoci rád by som sa toho dožil - možno.

Dokedy bude človek hľadať svoje miesto? Neposielaj 10x, radšej 10x prečítaj!!! alebo aj pošli.

Na šťastie, ja ešte zopár priateľov mám ... Prajem im zdravie, pohodu, šťastie a veľa lásky!!!

Neznámý autor
zaslal PM

Music for Anton
A free concert in his memory
Sunday November 6, 2011 at 3 pm
Walter Hall at U of T

Antonín Kubálek
1935 - 2011

Ivan Ženaty, violin
with Stanislav Bogunias, piano

The Rembrandt Trio
Gerard Kantarjan, violin
Valerie Tryon, piano
Coenraad Bloemendal, cello

Dana Campbell, soprano
Richard Herriott, piano
Karolina Kubálek, piano
The Uxbridge Chamber Choir
Thomas Baker, director

Music by Janáček, Suk, Ravel, Buczynski & more, including the premiere of *Music for the Duke of York* by Daniel Foley

Stipendium Tibora Gregora

VERONIKA AMBROSOVÁ

Za účasti představitelů Torontské univerzity, Rotary Clubu, Baťa Muzea a paní Sonji Baťové, členů české a slovenské komunity bylo 13. září 2011 ustaveno *Tibor Gregor Rotary Memorial Scholarship Czech & Slovak Studies*. Stipendium je určeno studentům češtiny a slovenštiny na torontské univerzitě. Na snímku Juri Dojče Associate Professor Veronika Ambrosová děkuje za vytvoření tohoto programu. Tibor Gregor pocházel z Levoče. V roce 1937 opustil Československo, aby studoval v Anglii, kde strávil válku a oženil se. Spolu s manželkou se přistěhoval do Toronta v roce 1951, kde se velmi angažoval v Rotary Clubu. Stipendium je oceněním Tiborovy lásky k řečem a bude pomáhat při akademické práci při poznávání nejen jazyků, ale i kultury a historie.

Vzpomínka na Adolfa Tomana

Málokdo z lidí, které jsem poznal zde v Kanadě, byl tak známý v české i kanadské komunitě. Uvědomíme-li si, že Adolf zde v Torontu již téměř dvacet let nežil, pak překvapí, kolik kanadských herců z různých míst Kanady i Spojených států si ho pamatovalo a jak hezky na něj vzpomínalo. Rozloučení se konalo v *Limelight Dinner Theatre*, alespoň tak se jmenovalo toto divadlo, když zde Adolf působil. Behem večera, který se konal v neděli 18. září 2011 na něj vzpomněli nejen Kanaďané v první polovině programu, ale velice hezkou vzpomínku přednesla i jeho přítelkyně Maruška

MARIE KLEČKOVÁ PŘI VZPOMÍNCE NA A. TOMANA

Klečková, která podobně jako Adolf odešla po sametové revoluci do Československa.

Připomněla, že Adolfův život by byl na zajímavý román, nikoliv jen na pár minut, které zde má vymezené. Narodil se v únoru 1942 v Nymburce v lékařské rodině. V Praze vystudoval DAMU a do Kanady přišel po srpnu 1968. Krátce na to založil *Aladine Theatre* na Yongu, jižně od Lawrence Ave. Vzpomínala na to, jak jí vzal před léty právě na toto místo, kde se rozhodl přestavět starý kostel na *Limelight Dinner Theatre*. Za krátko na to se zde hrál první muzikál *Oklahoma*. Následovaly pak muzikály *Hello Dolly*, *Show Boat*, *Fiddler on the Roof* a další. *Limelight Dinner Theatre* se

stalo známým a uznávaným jevištěm v Torontu.

Přestože byl profesionálem, věnoval se se stejným zaujetím i torontskému *Novému divadlu*. Díky tomu mohla česká komunita shlédnout řadu divadelních představení, která jsou národním pokladem. Po sametové revoluci se rozhodl odejít do Československa a pracovat v politice v zahraničním oddělení ODS a později byl náměstkem ministra kultury Martina Štěpánka v úřednické vládě. Měl však raději divadlo než politiku, ke kterému se vrátil jako umělecký ředitel *Hálkova divadla* v Nymburce. Marie připomněla, jak jí představil mladou dívku Irenku, kterou si o dva roky později vzal. Měli spolu tři děti, Magdalénu, Adolfa a Matyáše. Miloval svoji rodinu a byl loajální k přátelům. Marie také vzpomněla na okamžik, kdy jí a jejímu manželovi Adolf oznámil, že má nevléčitelnou rakovinu plic. Přesto se snažil žít až do konce normálním životem.

Ivan Rázl si zase vzpomněl na okamžik, kdy v prosinci 1983, se mu narodil potomek a večer hrálo Nové divadlo *Polskou krev* od Oskara Nedbala, a jak Adolf během představení ho oslovil, nalil mu koňak a řekl, že měl dnes velké štěstí, protože se (a teď řekl jméno postavy, kterou Ivan hrál), mu narodil syn, což nikdo v hledišti ani na jevišti nečekal. Ivan rovněž zazpíval oblíbenou píseň z muzikálu Mamzelle Nitouche: *O pánové, vás zapísaťm...*

Vzpomínku hudebně doprovodili, Lenka Nováková, Eda Vokurka a Josef Musil.

Markéta Slepčíková: Osm roků a 400 programů české televize v Torontu

Krajanská televize v Kanadě je ovšem daleko staršího data: v Ontariu dělali televizi už před desítkami let na příklad v Kitcheneru Vladimír Bubák a David Ševčík, v Londonu Josef Mára a nejvýznamněji, v Torontu, Milo Kubík, jemuž jsem se snažil pomáhat já. Ale žádná z těchto akcí se rozsahem nemůže měřit s *Novou vizí*, dítětem Markéty Slepčíkové-Rešovské.

Kdykoliv s ní hovořím, uvědomuji si, jak se svět změnil za těch 87 let, co jsem tu na návštěvě. Představte si na příklad obchodní ulici většího města před 87 lety, ulici, kam ženy chodily nakupovat. Všude plno dětských kočárků. Kdo je strkal? Samé ženy. Muži se labužnický špacírovali vedle svých chotí. A podívejte se na tu ulici dnes. Kočárků možná míň (podle toho, kolik tam bydlí bělochů) a všechny strkají muži. A ženy se labužnický špacírují vedle svých manželů, skoro jako kdyby ke kočárku (a jeho obyvateli) nepatřily. Koncem padesátých let minulého století jsme v prvním semestru na právnické fakultě torontské univerzity měli jednu ženu. Vydržela jen do vánoc. Dnes ženy na právnických i jiných fakultách mají často většinu a s muži drží krok skoro ve všech profesích, vyjímaje špičkové hudební skladatele, mozkové chirurgy, básníky, cellisty...

Mé první setkání s Markétou Slepčíkovou - poněvadž byla první Češkou v plném rozkvětu moderního profesionálního ženství - na mne působilo jako malá lavina. Zřejmě talentovaná, ještě mladá pěkná žena, nabitá energií a ctižádostí přetvářet svět k svému obrazu. Hlavní těžké její ctižádosti byla zřejmě krajanská televize, už proto, že v televizi pracovala už doma. Ale to předbílám.

Markéta se narodila právě, když v Československu vrcholilo pražské jaro, 16. července 1968. Ve svých rodných Pardubicích strávila dětství (ale část ho rovněž strávila v kraji českých básníků, ve Vysokém Veselí u Jičína v Českém ráji) a vystudovala gymnázium. V roce 1986 se stala redaktorkou krajských novin v Hradci Králové a od roku 1986 do 1992 studovala žurnalistiku. Po ukončení studií nastoupila v televizi v zpravodajském oddělení jako redaktorka a poněvadž její diplomová práce se zabývala romskou problematikou, pracovala na dokumentu o tomto problému a dva roky vedla televizní romský program.

Potom přešla v televizi do dramaturgie, pracovala v Krásném filmu na Barrandově a poslední čtyři roky jako redaktorka pražské kabelové televize, kde byla tak úspěšná, že za tři roky se stala šéfredaktorkou. Politická situace se začala zhoršovat a Markéta se s manželem a synem v roce 1998 odsunuli do Holandska, kde se živili, jak se dalo. Nijak se jim tam nelíbilo a začali plánovat cestu za moře. V roce 1999 se odstěhovali na Nový Zéland, ale po roce, v září 2000, se přestěhovali do Kanady.

Usadili se v Torontu. Ve svém novém bydlišti Markéta působila jako uklízečka a později jako prodavačka v uzenářství a pekařství u Pichlíků. Pak si našla práci jako dobrovolnice ve vládní instituci pro nově příchozí (zvláště pro rodiny, které se těžko asimilovaly), kde ji nakonec přijali jako placenou sílu až do doby, kdy grant, z něhož byla placena, skončil. Pak se "přeškolila" na sekretářku a ve svém novém převlečení vstřebávala do sebe nové pracovní zkušenosti u

firmy *Transcom Transport*. Ale po devíti měsících se s jejím šéfem, Jerryem Formánkem, u něhož našla práci řada krajanů, dohodli, že možná její talent není u něho plně využit a Markéta si našla práci v televizní společnosti OMNI, kde po čase (po předvedení pilotních programů (Masaryktown, povodně v Praze) založila českou (spíš českou a slovenskou) televizi. A to nebylo snadné: musela podepsat kontrakt na 13 programů (13 týdnů), najít kameramana. A neměla peníze. Našla sponzory (Markétě není snadné říct ne): *Transcom Transport* Jerryho Formánka, *Czech Airlines* (v Kanadě dnes blahé paměti - dovedete si představit, že Vás odvezly z Toronta rovnou do Prahy?) a menší částky obdržela od Masarykova ústavu a Českého a Slovenského sdružení v Kanadě. Za pouhé tři měsíce si mohla najmout stříhače.

Nová vize Markéty Slepčíkové má účtyhodné poslání: informovat o životě české komunity v Kanadě, natočit profily některých krajanů a zachytit kus krajanské historie. Za své neúspěšnější programy Markéta považuje portréty krajanů. OMNI zřejmě za nejvýznamnější považuje její dokumentární film o české emigraci do Kanady, *Tři vlny*, který financovala a již několikrát vysílala ve vlastním pořadu. *Nová vize* ho bude smět vysílat ve svém pořadu teprve po uplynutí určité doby. Mimořádně úspěšný byl i film *Nové vize* o Slovácích v Kanadě, který byl několikrát vyslán i na Slovensku, poprvé v nejfrekventovanějších večerních hodinách na svátek Cyrila a Metoděje (slovenská televize má zřejmě větší zájem o slovenskou komunitu v Kanadě, než česká o českou). *Nová vize* hraje významnou úlohu i jako inzertní medium pro krajanské firmy i jedince. Nabízí své služby i pro jiné účely: profesionální zvěčnění našich svateb, křtin, výročí, maturit, udělení akademických hodností...

Má několik sponzorů: společnost Milana Kroupy, Akunu, bez nichž by nemohla přežít, podporu české vlády a několika jedinců. Zaslouží si daleko větší podporu od nás ostatních. V neposlední řadě i proto, že je - spolu se *Satellitem* a *Novým domovem* a lokálními periodiky Českého a Slovenského sdružení v Kanadě, z nichž mnohé mají vysokou úroveň jako kitchenerský *Dobry den*, winnipegský *Pramen*, *Edmontonský zpravodaj* a *Zpravodaj ve Vancouveru* - mluvčím naší komunity a po mém soudu - určitě v Ontariu - nejúčinnějším.

MARKÉTA REŠOVSKÁ

Ani Markéta by nemohla zvládnout složitý proces natáčení a vysílání týdenních programů bez pravidelné a nebo alespoň občasně pomoci několika spolupracovníků: Věry Kohoutové, Jiřího Grosmana, Zuzany Hahnové, Dagmar Truhlářové, Sebastiana Slepčíka a kameramanů Jozefa Karolyho a Dušana Eningera. Ale daleko nejdůležitějším přínosem v několika posledních letech je kamera i styky manžela Markéty, Igora Rešovského, kameramana známého divákům slovenské televize i divákům několika světových televizních organizací. *Nová vize* by bývala sotva přežila bez masivní pomoci Ládi Horáka, který *Nové vizi* (i torontské slovenské televizi) dal zadarmo k dispozici své pracoviště a když končil činnost, oběma krajanským televizím věnoval střížní vybavení.

Markétě a jejím spolupracovníkům a hlavně *Nové vizi* blahopřejeme k prvním 400 programům a doufáme, že jim zbývá dost energie na 1000 dalších.

Josef Čermák

SLOVAK CANADIAN SOCIETY OF MILAN R. STEFAN & J.K. PRODUCTIONS
Invites you to the
**4TH ANNUAL
DINNER & DANCE**

THE BEST SLOVAK ENTERTAINER
PETER STASAK
APPEARS AS A GUEST STAR

Saturday
29th October 2011
Hall of Cyril and Methodius Church
5255 Thornwood Drive, Mississauga
Tickets \$50
Cocktails at 6pm Dinner at 7pm
Great Raffle Prizes
Music Miro Letko

For reservation please call:
Helena Sedlak 416 744 8064 helenas@pranibrogers.com
Jan Kerba 905 612 9500 jank23@hotmail.com
Blanka - Alisa Gopovic (Corporate Dept) 416 504 3800 blanka@pranibrogers.com

Prohlášení ředitelské rady Masarykova ústavu v Torontě

Ředitelská rada Masarykova ústavu by se ráda vyjádřila k současné situaci ohledně pronájmu restaurace *Praha* na Masaryktownu ve Scarborough.

Jak mnozí z vás víte, Masarykův ústav vlastní kromě parku a ostatních budov i restauraci *Praha*, kterou pronajímá jejím provozovatelům.

Současné období pronájmu končí, na základě předchozí dohody, ke dne 31. 12. tohoto roku. V důsledku toho Masarykův ústav hledá zájemce o pronájem do dalších let.

Do dnešního dne ředitelská rada obdržela několik nabídek, které v této době posuzuje.

Po dobu trvání Masarykova ústavu bude restaurace *Praha* nadále nabízet českou a slovenskou kuchyni a umožňovat pořádání kulturních akcí našich komunit. Zájmem Masarykova ústavu je zachovat tuto historickou posloupnost a tradice s ní spojené. Další existence a aktivity Masarykova ústavu závisí na konstruktivním zájmu členů české a slovenské komunity a jejich ochotě věnovat se dobrovolné práci v naší organizaci.

Fr. Ječmen
předseda MMI.

E-mail, e-mail...

Dostal jsem jich - jako skoro každý - pěknou řádku. Myslím těch o restauraci na Masaryktownu. Masaryktown a já si nejsme úplně cizí: Jednak jsem MMI inkorporoval, pak jsem čistil a maloval chatičky, cvičil zde spolu se Sokoly a také jsem jednu dobu hodně psal pro *Nový domov*. Takže chápu přání krajanů udržet českou restauraci na Masaryktownu. Ne že by tam nebylo leccos jiného, také českého, jako třeba české knihy. Ale co je na nás pravděpodobně nejčestší, je žaludek. A tak, když se rozneslo, že se jedná o pronájem restaurace na Masaryktownu a někdo vynesl všelijak zašmodrchané drby o postupu jednání, s e-maily se roztrhl pytel.

To mi nevadí. Co mně vadí je, že někteří lidé jsou ochotni porušovat pravidla hry a vynášet informace ze zasedání ředitelské rady. A ještě víc nezdůvodněné útoky na správní radu MMI, hlavně na předsedu rady, Františka Ječmena a jeho paní Ivu. Nepamatuji si, že by se některý předseda, (kromě snad Jana Trávníčka) - často i vlastníma rukama - staral o Masaryktown jako František Ječmen a nepamatuji se, že by kdy Masaryktown tak soustavně vypadal jako kdyby měl jít na výstavu. Poznámka o konfliktu zájmů v případě paní Ivy Ječmenové je teoreticky ospravedlnitelná, ale jen tehdy, když nevezmeme v úvahu její přínos MMI. Paní Iva na Masaryktownu možná stráví více času než doma a Masaryktown bez ní by pravděpodobně jen klímal.

Znám cenu jednatele: kdyby jednatelem byla Jarmila Bečková-Lee, nikdy bych býval nepřijal starostenství na druhé období. Ale MMI je záležitost trochu odlišná, s daleko širším polem působnosti a odpovědnosti. Lidé, kteří jsou ochotni den za dnem věnovat svůj čas a úsilí krajanickým organizacím spočítáme na prstech jedné ruky. Je opravdu nutné, abychom po nich házeli kameny? Co jsme ochotni a schopni - mimo napsání několika plamenných e-mailů - sami nabídnout?

Správní rada MMI, a hlavně její předseda mají obtížné postavení: na jedné straně mají povinnost snažit se zachovat a vytvořit co nejvíce krajanského zájmu o národní činnost; na druhé straně mají při nejmenším stejně imperativní povinnost zachovat majetkovou podstatu MMI, jehož příjmem má pouze dva zdroje: restauraci na Masaryktownu a procento z prodejní ceny prodaných rezidencí. Pokud vím, za posledních deset let se MMI zřídka podařilo nesáhnout na podstatu. Nepochybuji, že zváží všechny možnosti. A až je zváží, předseda František Ječmen pravděpodobně svolá valnou hromadu, na které smí hlasovat pouze členové. Všem bychom měli přiznat alespoň tolik respektu, kolik žádáme pro sebe. Tolik češtví a tolik cti, na kolik si děláme právo sami.

Josef Čermák

Telefony a e-mail

Chápu napětí v české a slovenské komunitě ohledně restaurace *Praha* na Masaryktownu. V minulých dnech jsem se několikrát pokoušel kontaktovat prezidenta MMI pana Františka Ječmena, aby mně poskytl rozhovor o celé situaci, což se zpočátku zdálo, že se podaří. Ke konci týdne mně dal odpověď, že si ředitelská rada MMI takový rozhovor nepřeje a že MMI vydá tiskovou zprávu. Ředitelská rada skutečně slib dodržela a tato zpráva je zde otištěna.

Mezitím Josef Čermák mně zaslal své vyjádření, které respektuji a mohu souhlasit, že v této situaci by bylo zapotřebí svolat Valnou hromadu. Tato Valná hromada má však smysl, pokud se sejde předtím, než MMI uzavře s novým nájemcem kontrakt. Pokud by se napřed uzavřel kontrakt a pak se sešla Valná hromada, jak tomu bylo v případě *Kampeličky*, budou se cítit členové MMI, ale i široká krajanská veřejnost oklamáni.

Přislíb, že *Restaurace Praha* bude vařit i nadále česká či slovenská jídla je sice pěkný, ale v praxi to nikdy nefungovalo, pokud provozovatel nebyl Čech nebo Slovák. To jsme mohli vidět například v *Restauraci Celts Pub* na rohu Dundas St. a Keele, kde po odchodu Marušky Jirků se ještě nějakou dobu mohla dostat česká a slovenská jídla. Podobně tomu bylo i s příslibem shromažďování. Opět je zde zkušenost s Masarykovou halou na 220 Cowan Avenue, kde se i nějakou dobu scházela ředitelská rada MMI. Již několik let se zde však žádná krajanská akce nekonala. Třetím případem je *Kampelička*, kdy se slibovalo, že *Pace Credit Union* bude pokračovat v naznačeném směru, zůstane ve středu města a bude sloužit naší komunitě. Po krátké době zmizeli zaměstnanci, pak inzerce v krajanském tisku, provozovny jsou až v Mississauze a North Yorku a za posledních pět let jsem tam potkal pouze jednou někoho z české komunity.

V listopadu 1989 jsem se rozhodl odejít z Masarykova ústavu, protože jsem neměl pocit, že bych se zde mohl svobodně projevovat a v roce 1990 jsem zde skončil svůj pracovní poměr. Od té doby se snažím být ke všemu, co se děje v této organizaci neutrální. Neúčastním se schůzí této organizace, ale zneklidňuje mě, že jsou určité věci stále neprůhlednější a neprůhlednější. V době, kdy jsem odcházel bylo jasné z pokladní správy, kolik co stojí. To se jaksi v příštím roce změnilo, všechno se dalo do jednoho velkého hrnce a od té doby jsem se nikdy nedověděl, kolik jednotlivé složky MMI vydělávají nebo prodělávají. Pokud se informace nezveřejňují, pak není divu, že vznikají různé fámy. V tomto bodě se s panem Čermákem rozcházím. V době internetu není problémem udělat webovou stránku a udělat celou záležitost transparentní. Myslím si, že problém není v tom, že určité věci unikají na veřejnost, ale v tom, že veřejnosti informace nejsou primárně dostupné.

Aleš Březina

**KANADSKÝ SLÁVIK
2011**

TRETÍ ROČNÍK SPEVÁCKEJ SÚŤAŽE DETÍ
V INTERPRETÁCI SLOVENSKEJ ĽUDOVEJ PIESNE

GARANT SÚŤAŽE
PETER DVORSKÝ

SLÁVNOSTNÉ FINÁLE SA USKUTOČNÍ
13. NOVEMBRA 2011 O 3PM

The Assembly Hall Community Centre
1 Colonel Samuel Smith Park Drive
Toronto, ON M8V 4B6

FREE ENTRANCE * FREE PARKING
MORE INFO AT WWW.KANADSKYSLAVIK.COM

Sts. Cyril & Methodius Parish Hall
5255 Thornwood Drive, Mississauga

Svetový Kongres Slovákov
Slovak World Congress
Youth Committee

In cooperation with the Slovak Canadian Churches of Conscience

Donational partners:

Recognition 2011
The Twenty-Seventh Annual
Slovak Canadian Graduates Ball

Honoring 2011 Slovak Graduates
Grade 8, High School, College,
University and Post Graduates

Featuring
Salute to Slovaks
in the Creative Arts

Saturday, November 5, 2011
Sts. Cyril & Methodius Parish Hall
5255 Thornwood Drive, Mississauga

Nečekané zamyšlení nad literárním pásmem Klubu Martina Rázusa

Když jsem v sobotu 17. září 2011 cestoval autobusem do *Evanjelického a. v. kostola sv. Pavla* v Torontu, předpokládal jsem, že to bude celkem neškodná příjemná záležitost, o které napíši krátkou zprávu do *Satellitu* a tím to bezbolestně skončí. Jenomže...

Před programem byla večeře. Proti mně seděli Věra a Petr Kohoutovi. Předem mnou byl talíř s večeří, plastická láhev s vodou a kalíšek s čajem. Uprostřed večeře jsem sáhl (zřejmě mladistvě neurvalým způsobem) po kalíšku s čajem, a přitom se díval někam jina. Když jsem se podíval, valila se po ubruse a ubrouscích rezavě zakalená povodeň, která vteřinu předtím si hověla v kalíšku a plastické láhvi: jedním pohybem se mi podařilo zvrhnout kalíšek i láhev. Povodeň se valila přímo na obleky Věry a Petra Kohoutových. Ale ti se bleskovým pohybem vymrštili a o vlas unikli miniaturnímu tsunami.

Ačkoliv někteří krajané by se mohli domnívat, že jsem - vzhledem k dost dlouho trvající šarvátce s Věrou o povinnosti osob zastávajících významné postavení v komunitě se veřejně vypořádat s během svého života - obě nádoby převrhl úmyslně, není tomu tak.

A také bych se o tom (o mé šarvátce s Věrou) nezmínil, kdyby mne po programu neoslovila elegantní a zřejmě velmi inteligentní žena, která (poté co mě s nemalým kouzlem ujistila, že jsem na svá léta zachovalý) jakousi otázkou, která byla současně odpovědí, poznamenala, že jsem věřící. A tím jsem se dostal do bot Věry Kohoutové. Zřejmě proto, že chodím - i když ne pravidelně - do kostela, vytvářím dojem, že jsem věřící. A to není docela pravdivý dojem a myslím (poněvadž dosud jsem trochu veřejně činný), že mám pravdivě vyznat, kde v této (snad nejdůležitější) životní otázce stojím.

Křesťanství je mi ze všech náboženských systémů, s kterými jsem přišel do styku, nejbližší, ale dar víry mi

dán nebyl. Můj postoj snad nejlépe vyjádřil Albert Einstein ve svém vyznání: „Stojím v hluboké pokoře před nepochopitelným tajemstvím vesmíru a absolutní harmonií kosmu.“ (Nepřesný citát.) Všichni vděčíme křesťanství za dvě z nejvznešenějších myšlenek: že Bůh poslal svého jednorozenného syna na svět, aby zemřel pro člověka; a že kdybychom všechno měli a lásku neměli, nic nejsme. Do kostela chodím, poněvadž myslím, že je dobré pro každého z nás být někdy na kolenu.

A teď - se značným zpožděním - k programu *Klubu Martina Rázusa*. Program zahájila elegantně stručným přivítáním zakladatelka a předsedkyně *Klubu*, Katarína Kozáková.

Po ní nás hudebně přivítali a celý večer obohacovali Pavel Frieder (1. housle), Jolanta Bienek (2. housle) a Andrej Pevný (varhany). Literární pásmo, věnované životu a poezii Kristiny Royové a Marie Rafajové, připravila a s profesionální rutinou uváděla Brigita Hamvašová, které Toronto vděčí za několik vynikajících divadelních produkcí. Poezii těchto dvou velkých žen slovenské náboženské literatury (v případě Marie Rafajové brněnské rodačky), evangelického církevního života a služby starým lidem a opuštěným dětem, působivě a citlivě recitovali Dagmar Rydlová, Vladimír Rydlo, Věra Kohoutová, Dáša Hubschmannová, Katarína Kozáková a Brigita Hamvašová. Recitace žalmů byla svěřena dvěma mladým lidem, Peterovi Hamvašovi a Kláře Petro-Hamvašové a byla to výborná volba. Láci Hamvaš měl na starosti osvětlení a scénu. Verše Kristiny Royové a Marie Rafajové (ačkoliv nemalé hodnoty: Royová byla první slovenskou autorkou předloženou do čínštiny a text Rafajové věnovaný konci druhé světové války byl zhudebněn J. B. Foerstem) asi nemohou soutěžit s ohňostrojem slov třeba

Hrubínovy *Romance pro křídlovku*, už proto, že jsou tématicky omezené na jedno pole lidského vnímání, ale síla víry a dobroty, která z nich sálá, ztišila sál jako kouzelným proutkem. A i když básnické slovo miluji tak, že kdybych měl volbu mezi milionem euro a *Romanci pro křídlovku*, zvolil bych *Romanci*, kdybych měl volit mezi přínosem těchto dvou žen vyděděným tohoto světa, bílým hlavám či židovským dětem, které pomohly zachránit od koncentráku, a nejskvělejší básni či symfonií, volil bych jejich přínos.

Recitaci předcházelo promítání filmu *Hl'adanie stop* pastorem Evanjelického a. v. kostola sv. Pavla, Rev. Ladislavem Kozákem (který je, mimochodem, i autorem životopisných zkratk o obou ženách v programu večera). Tento zajímavý film o životě Kristiny Royové je z velké části Kozákovým dítětem. Rev. Kozák nejen dal, jako redaktor, celý film dohromady, ale je i autorem literárního scénáře (technický scénář napsala Svatava Mária Svatošová, která rovněž přinesla námět a film režírovala). Filmy tématicky specificky zaměřené nejsou vždycky záživné pro diváka, který se se specificky mířeným tématem neztotožňuje. Kozákův film nezáživností netrpí. Film se může pochlubit brilantním nápadem prolínání odvíjejícího se životního příběhu Kristiny Royové, úsilím o zachování jejího odkazu výborně komentovaného Karolem Zachatou, a mistrného přísátí kamery k dlátu sochařky Jaroslavy Fabrici, čarující z kamene podobu hrdinky filmu. Hrdinku přesvědčivě představuje Mária Královičová. Zvláštní uznání si zaslouží kameraman Jozef Bábik, který film vyšperkoval řadou skvostných záběrů.

Škoda, že nás diváků nebylo víc. Ale o tom jinde.

Josef Čermák

Festival skončil o tři dny později

Dušan Hanák mi kdysi řekl: „Nechci dělat *moderní* filmy, chci dělat *lidské* filmy.“ O českém filmu *Alois Nebel*, který byl na Torontském mezinárodním filmovém festivalu, jsme psali minule. To jsem ještě netušil, že tento film byl nominován na Oscara v kategorii zahraničních filmů za ČR. Po pravdě řečeno, nemyslím si, že by to byl nejlepší český film za tento rok. Asi bych dal přece jen přednost filmům *Nevinnost*, *Odcházení* nebo *Habermannův mlýn*. Nevím, jestli se Slovensko rozhodne nominovat Šulíkův film *Cikán*, ale rozhodně patřil k lepším filmům z východní Evropy.

Filmy z Ruska nebo z Polska byly eroticky přešponované, jedinou výjimkou byl film Pawla Pawlikowského *Žena o páté*. Jak jsme již zvyklí, polské filmy počínaje Kieslowského *Trilogií barev* (*Modrá, Bílá a Červená*), se odehrávají v Paříži. Pawlikowski se sice narodil v Polsku, ale od čtrnácti let žije převážně v Anglii. Pro nás je zajímavé, že debutoval s dokumentem *Václav Havel*.

Žena o páté je příběh cizince Toma (Američana), který se octne v cizím městě (v Paříži), kde je nežádoucí (má tam bývalou manželku a dceru), a kdykoliv se objeví, hrozí mu, že bude, přestože je nevinný, chycen policií. Snad proto, že nemá odpočinku, usne v městském autobusu a probudí se okraden na konečné. Má pouze pas. Ten dá zástavou v levném hotelu, kde ho nechají zadarmo spát. Jako literát se seznámí na večírku se starší ženou, rovněž cizinkou Margit (rumunsko-maďarsko-rakousko-židovského původu), jí však konkuruje krásná mladá servírka v hotelu Ania (Polka milující básníka Cypriana Norwida), která začíná dominovat. Když Tom lásku opětuje a zdá se, že se vše začne obracet k lepšímu, dostane vyděračský dopis, protože Ania je manželkou arabského majitele hotelu. Tom hodí vyděračské dopisy do koše, což je však průkazný materiál při obvinění z vraždy, protože vyděrač je v hotelu zavražděn. Tom se brání, že v době vraždy byl u Margit a udá adresu, její jméno a že tam byl v pět odpoledne. Alibi však neplatí, protože Margit již dávno neexistuje a byt na zmíněné adrese je již dvacet let prázdný... V zápětí je však propuštěn, protože vrahem vyděrače je majitel hotelu. Tom

je znovu vypuštěn do cizího světa, ale tentokrát již zbaveného všech preludů, zbaveného Margit i Anii a opět se snaží dostat do ztracené rodiny, kde malá dcera uniká neznámo kam. Ještě jednou je obviněn z únosu. Dítě se najde, opět zbytečná paranoia. Třiaosmdesátiminutový film má neuvěřitelné množství zvrátů, děje, reality i absurdity. Není produktem ani východoevropské, ani čistě francouzské či západoevropské kinematografie.

V pátrání po českých kořenech mě Michal Procházka upozornil na italský film *Ostrov*, kde v hlavní roli hraje Ivan Franěk. Jestliže některý film by odpovídal právě etickému nároku lidskosti, byl to tento film. Příběh východoevropských emigrantů v Itálii, otec povaleč (mluví česky s italským přízvukem) a syn námezdní dělník (mluví česky pouze s otcem, jinak italsky), kdy se syn octne na italském ostrově bez prostředků. Dostane se do rodiny katolického kněze, o kterého se stará. Kněz se zas stará o něm děvče, které má zájem jen o včely. Jedná se o trojici osamělých lidí (ostrov), které nemohou existovat bez sebe, ale sbližování je nad míru obtížné. Při promítání na velké plátno vadí trochu digitální technika, ale právě tento film byl důkazem toho, že se dá udělat levný a kvalitní film.

Posledním filmem, který jsem chtěl navštívit byl film s Milošem Formanem *Milovaný*. Nechával jsem si ho na závěr festivalu, ale byl beznadějně vyprodán, takže snad někdy v kině. Místo toho ve vedlejší sále dávali australský *Snowtown*. I když obsah filmu nefikal mnoho, tak samotný film byl asi to nejhorší, co jsem na festivalu, a možná za těch třicet let na všech festivalech, viděl. Myslím si, že jsem za celou tu dobu ještě nikdy z filmu neodešel. Tentokrát ano. Obávám se, že někde získá i nějaké ocenění. Násilí, sadismus, sexuální zneužívání dětí, nesrozumitelný australský slang jsou průvodními jevy filmu. Jediné, co může omlouvat tvůrce takové sračky, že se jedná o jakousi rekonstrukci skutečného příběhu. To však neomlouvá vedení festivalu, že tento film zde uvedlo.

Přestože jsem měl skutečně zkažený dojem z celého festivalu, přece jsem se odvážil ještě jednou

do kina, a to tři dny po skončení festivalu. V TIFF Bell Light Box na 350 King St. v Torontu dávali zrestaurovaný film Henri-Georges Clouzota *Mzda strachu* z roku 1955 s Yves Montandem. V dětství jsem četl nejprve knížku od Georges Arnauda *Mzda za strach*. Kdykoliv jsem ji otevřel, musel jsem ji dočíst do konce. Každou zimu jsme jezdili na hory do evangelické chaty v Herlikovicích. Měli tam dva filmy *Hrabě Monte Christo* a *Mzda strachu*. Dva skvosty. Po každé, když jsem viděl *Mzdu strachu* dokázal jsem celý film sledovat se zatajeným dechem a málokterý

film si pamatuji tak dokonale jako tento. První polovina je jakási komedie z Jižní Ameriky, která se v druhé půlce mění v drama dvou posádek vezoucích nitroglycerin, a v závěru film končí tragédií. Neskutečné výkony herců a zároveň napětí, skvělá kamera, střih. Zkrátka měl jsem pocit, že festival skončil o tři dny později. Pokud byste tento film chtěli vidět, budou ho hrát několikrát během tohoto podzimu na zmíněném místě v TIFF Bell Light Box.

Aleš Březina

PRAGUE Bistro

NOW OPEN FOR DINNER!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

Pilsner Urquell
416.504.5787
63B QUEEN ST. WEST
TORONTO, ON
CATERING@THEPRAGUE.CA
WWW.THEPRAGUE.CA

Since 1968

HOMECARE

(Division of Clinic of Biomedicine)

Péčování o rekonvalescenty a pěstárlé za přijatelné ceny.

HANA KRÁLOVÁ

Diplomovaná praktikantka kvantové medicíny.

Léčba chronických a akutních onemocnění.

(Dr. D. Ghadiary MD.- USA.)

Pro více informací volejte *Kliniku biomedicíny v Torontu*

416/255-3325

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**

**Royal Bank of Canada
T.416-857-0330
F. 905-823-6047**

Česká a slovenská televize na internetu!

nova **primo** **JOJ** **1** **2** **1 2**

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! **větší** archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Staříkovy zápisky

(3/2011)

Užitečnost chůze pro člověka je nepopíratelná. Je prospěšná zdraví, nabízí klid k zamyšlení, taková procházka.

V poslední době jsem byl třikrát na tak zvaných *Oslavách života*, v podstatě jsou to pohřby přátel či známých. Účasti patrně odpovídala popularitě a množství přátel, které zesnulý měl. Zazněly proslovy, připomínající charakter zesnulého.

A tu, jak čile kráčím, představuji si co se asi stane, až nastane čas takového rozloučení se mnou. Není to tak docela pošetilá myšlenka, či představa! Její jistá pikantnost je v absolutní nemožnosti uskutečnění. A přece, jak by to bylo zajímavé! V *nic* proměněný, neviditelný a přece přítomný v té síni! Zdalipak by hrála hudba, kterou jsem si, coby ještě čipera, vybral? Kolik asi lidí by se dostavilo? Kdo by měl řeč, pokud někdo, jakou by měla úroveň? A pohoštění smutečních hostů po obřadě? Bylo by solidní, důstojné, ke spokojenosti i těch nejnáročnějších gurmánů?

Když jsem ve svých představách došel k tomuto bodu, uvědomil jsem si, že po chabé snídani mám hlad a přidal jsem do kroku .

Kdo šetří, má za tři, praví přísloví. A když si tak někdy připomínám život můj a mojí ženy, shledávám, že jsme si to přísloví brali k srdci, ač jeho platnost shledali jsme poněkud nepřesnou. Nemáme srovnání bankovního konta mezi tím kdo nešetří a námi, kteří šetří.

Do Kanady jsme neemigrovali zbohatnout, což se nám docela podařilo, ač mnohým jiným se zbohatnout povedlo. Nechci to zakřiknout, ale nejsme ani nuzáci. Máme, co potřebujeme a k tomu řadu nevyužitých možností. Trochu jsme se podívali do světa, ač ty výlety mohly být mnohem monumentálnější a delšího trvání, poznamenány i trochou napínavého dobrodružství. Ale jsem spokojen. U Máchova jezera a v Hamru nad jezerem mi bylo taky dobře, nebylo to ale nic než využití možností tehdy nabízených. A krásného času mládí.

Ano, občas se mne zmocní pocit nevyužitých možností a příležitostí, které svobodný svět, ve kterém jsme se ocitli, nabízí. Nepodniknuli jsem roční cestu kolem světa! Nevzdali se na prohlídku krásných afrických zvířat.

I když bychom na takový výlet právě fondy neměli, jsou tu pro ten účel k dispozici veleochotné banky. A že dnešek není časem vězení pro dlužníky jak za Dickensových časů, dá se považovat za nemalou výhodu. Ale v samé podstatě o peníze nejde.

„To seš ale pěkně vůl, že těhle služeb nechceš využít!“ pravil přítel, který ve všem, jak se říká, umí chodit.

Po mnoha letech dostavil se k nám opět ladič pian. Ladič tedy, přesně řečeno. Pravděpodobně nikoli pijan. Nevím vlastně proč, neboť hrát na piano pravidelně a svědomitě je pro mne jenom snem. Dostavil se, vysoký to člověk, pro kterého by se snad lépe hodilo zaměstnání profesionálního basketbalisty. Otevřel nástroj, dal se do práce a já jsem ho tiše sledoval. Ostatně, je to přece moje piano. A zatímco odborník dělal svojí práci, díval jsem se na nespočet filcem vybavených kladívek, na struny, do kterých ladič prsty přes klávesnici uhodil. Tři pro vysoké tóny, tři tenčí pro tóny vyšší. Ladič se zmínil o jen několika málo drobných nedostatcích mého nástroje. Připomnělo mně to chválu mistrů tohoto nástroje Borise Krajného a jazzmena Milana Dvořáka, kteří, při určité příležitosti (pozdání umělců naší tehdy prosperující agentury Art Pacific Production) projevíli zájem mezi představeními si své prsty na klávesnicích mého obstarožního a mnoho let nenaladěného pianu, procvičit.

Pozvaný ladič doladil, já zaplatil, on odešel a já si zahrál. I svým chabým sluchem jsem poznal, že se událo cosi příjemného. Zahrál jsem si skladbu *C'est Si Bon*... a zasmutněl jsem, že v mém podání nemůže zaznít tak, jak by si zasluhovala, kdyby právě naladěné piano rozeznělo se pod prsty mistra tohoto nádherného nástroje.

Jenže jeden nemůže mít všechno. Mnohdy ale k mojí spokojenosti by mělo stačit celkem dobré zdraví, utěšoval jsem se a blahořečil odbornosti dr. Skarsgarda, který před bezmála osmi lety mocně vylepšil můj kardiovaskulární systém,

V době, kdy jsem ještě byl zaměstnán u *Federálních služeb* a dokonce v oddělení *Transport Canada*, leccos jsem věděl o provozu vancouverského letiště. Tehdy pak, nedlouho předtím,

Boris Krajný v Torontu

První z koncertů letošní sezóny v kostele sv. Václava v rámci *Nokturen v městě* patřil Borisu Krajnému. Přišel opět se zcela novým repertoárem. V závěru koncertu to byly skladby Ference Liszta, které měly obzvláště zajímavou atmosféru. Příští koncert se koná výjimečně v sobotu 5. listopadu v 18 hodin. Vystoupí houslista Ivan Ženatý a klavírista Stan Boguna.

než jsem odešel do důchodu, vancouverské letiště (značka YVR) přešlo z vlastnictví Governmentu do soukromých rukou a do privatizovaných služeb přešlo i několik mých kolegů.

Krátce po té změně se na zlepšení vancouverského letiště začaly vybírat tři různé poplatky k ceně letenky. Po Kanadě extra pět dolarů, do Spojených států deset dolarů, mezinárodní lety patnáct. Aby cestující byl vpuštěn branou dál k důkladnější kontrole palubních zavazadel, bylo nezbytné vykákat se potvrzením o zaplacení toho či onoho poplatku, který vydaly automaty v prostorách letiště.

Pak automaty vydávající takové potvrzení zmizely. Poplatky, jsou dnes automaticky přičítány do ceny letenky. Ocenění hodné zjednodušení. A cestující se ani nemusí pohoršovat, neboť o té sumě, vmontované do ceny letenky, ani neví. (Nevím, proč stejná praxe není použita v případě těch daní, požadovaných na občanovi stejně při nákupu ponožek jako oběda v restauraci).

Snad dílem věku a nebo dílem skutečnosti, zdá se mi, že takto vybírané poplatky, ať ve formě očividné jako dříve nebo latentní jak nyní, jsou v případě vancouverského letiště dobře využity. To se stává jedním z nejpříjemnějších a nejhezčích letišť, alespoň z těch, které jsem dosud poznal z vlastní zkušenosti. Jenom letiště v Amsterdamu je snad příjemnější větší přehledností.

Ale napadá mě, že kdyby v době vlastnictví letiště ve Vancouveru státem, jím zavedené poplatky na zvelebení letiště setkaly by se nepochybně s nelibostí cestující veřejnosti. Dnes už nikoho ani nenapadne si stěžovat. Ostatně, ani by nevěděl jak, když jeho příspěvek na zlepšení letiště je kdesi ukryt v ceně letenky pro jeho cestu do Las Vegas nebo Johannesburgu. A, po pravdě, může vidět většinou příjemné změny, k nimž na letišti dochází.

Celá ta věc kolem daně HST a referenda o ní a možnosti, které mohou následovat, to je dle mého v samé podstatě blábol a byrokracie. Snažením zastánců té daně (HST) dokázat jak je pro naši provincii BC prospěšná a užitečná. Jsem ale také občanem provincie a o nepřívětivém dopadu té daně na můj kasu se přesvědčuji téměř denně, hlavně, když v důsledku stárnutí organismu a nepodařené sportovní snaze udržet jej v kondici, třeba navštívit fyzioterapistu. O zvýšené ceně za léky, které mi rodinný lékař stejně jako specialista kardiolog přikazují nadála užívat ani nemluvě. Těšitko, že moje pojistka poněkud náklady zmenší je pokazené faktem, že ani poplatek za ní se nevyhne nové dani ...

Konečně! Nastal den letního slunovratu a i počasí to tady ve Vancouveru vzalo na vědomí. Jakoby se Příroda zastyděla za dosavadní chladno a hojnost dešťů, nabídla oblohu bez mráčku a příjemnou teplotu asi 22° Celsia.

Snad tedy ještě tady bude léto, které si na Vancouveru tak ceníme. Teploty příjemné, zřídka kdy třicetistupňové. Vlahý vánek od Pacifiku. Pohoda poležet si na jeho březích s knihou a láhví dobrého vína.

Navzdory své účtě k učencům, nejsem si zcela jist v tom, kdy některý z nich sdělí s přesností definovanou svým vědním oborem, kdy ta věčná sluneční koule zasvítlí naposledy ...

Stejně tak jsem zvědav na to, zda Mayové dobře věděli, hlásající svoje předpovědi pro rok 2012 o čem mluví. Vycházím z moudrosti, která zní, že *všechno je možné pod slunce a neznáme dne ani hodiny...*

Občas se tady koná přehlídka starých automobilů, která přitahuje nemálo zájemců. Mívám ale pocit, že i ty automobily ročníků výroby mezi válkami si zasluhují pozornosti. Tedy alespoň moji.

Aerodynamika karoserie nebyla tehdy tím hlavním parametrem, kterýž bylo třeba výrobcům respektovat. A tak na trh dodávali vozidla, která více uspokojovala nároky umělecké. Na takový automobil bylo potěšením spočinout pohledem. Do této kategorie zasluhující si pozornosti patřily některé americké vozy z kategorie korábů pouště. Byly veliké, nádherně vypérované, vešlo se do nich neuvěřitelné množství věcí. Protože tehdy byl benzín levný, není třeba vinit výrobce z instalace vysokoobsahových motorů s velkou spotřebou. Leccos bylo v těch časech jiné nežli dnes: mnohé lepší, mnohé horší.

Vladimír Cícha - Vancouver

Před novou sezónou Nového divadla

Doufám, že jste měli všichni hezké léto, které uteklo jako voda.

Spodzimem začíná 43. sezóna Nového divadla v Torontě. Poslední rok byl k divadlu krutý. Odešlo spousta mužského talentu. Nejdříve to byl Tomáš Mašek, potom Pavel Král a teď nedávno spoluzakladatel našeho divadla Adolf Toman. Musím se přiznat, že mě osobně tyto ztráty "vzaly", ale je nutné se dívat dopředu. Divadlo nekončí, ba naopak - začíná. Začíná nová éra Nového divadla. Máme mezi námi mnoho mladých talentovaných lidí, kteří mají chuť dělat divadlo. Naprosto úrodná půda na to, abychom pokračovali. Tak tedy vyhrnout rukávy a s chutí se pustit do práce.

První hrou naší 43. sezóny bude hra Neil Simona *Řeči*. I když zkoušky už začaly, přijede tento "kousek" režírovat mladý talentovaný režisér, herec a muzikant Vilém Dubníčka z Plzně. (Vilém spolupracuje v Plzni s naším oblíbeným Antonínem Procházkou, kterého znáte z mnohých her nejen jako autora, ale i režiséra a herce.) Velice vítáme tuto možnost. Návštěvy z Čech či Slovenska jsou pro soubor vždy velkým přínosem a my se opravdu těšíme na zkoušky s mladým režisérem. Druhou hrou naší sezóny bude představení *Rozmarný duch* Noela Cowarda, které uvedeme začátkem února. Režie se ujme náš vlastní mladý talent, Viktor Matejkovič. Sezónu pak uzavřeme Shakespearovou hrou *Komedie omylů*, kterou bude režírovat zkušená režisérka Brigita Hamvašová. *Nové divadlo* také našlo nový domov. Budeme hrát v renovované knihovně na Burhamphorpe a Dixie v Mississauze, kde jsme před dvěma lety úspěšně odehráli *Dobytí severního pólu*. Děkuji mnohokrát Lili a Brianovi za přijetí v Mysteriously Yours Dinner Theatre a možnost se vrátit na chvíli do "minulosti". Byl to kus nostalgie, vrátit se tam, kde jsme začínali. Lili a Brian vedou úspěšný business a nám velice chybí páteční představení a také možnost celého týdne zkoušek na prknech těsně před premiérou. Chápu, že Dixie a Burnhamthorpe může být pro některé z vás z ruky, ale musíme se na to dívat reálně - mnoho let jezdili obyvatelé západního Toronta do města, a tak se to teď trochu obrátí. Pamatuji si, že návštěvnost v tomto divadle byla úžasná, přestože bylo mizerné počasí. Moc se těším na vaši návštěvu v nové sezóně a děkuji vám za vaši přízeň. Vaše

Dáša Beláčiková

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Pastel

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Vydavateľstvo Marenčin PT srdečne pozýva
na uvedenie knihy

Viliam Klimáček HORÚCE LETO 68

štvrtok 20.10.2011 o 18.00
Pálffyho palác, Zámocká ulica

Moderuje Viliam Klimáček
Vystúpi divadlo GUnaGU
Hudba Big Bastard Beat Band

Oznámení

Velvyslanectví ČR v Ottawě

Velvyslanectví ČR v Ottawě se obrací na krajskou komunitu se žádostí o pomoc při hledání pana Milana Kuchařika, nar. 2. 9. 1952 ve Znojmě. S prosbou se na nás obrátila jeho devadesátiletá maminka, paní Libuše Kuchařiková z Brna, a to prostřednictvím Českého svazu bojovníků za svobodu, jehož je členkou. Otec hledaného, pan Josef Kuchařik, byl aktivním účastníkem protifašistického odboje za druhé světové války v Anglii. Pan Milan Kuchařik emigroval v roce 1978 a následně se usadil v Kanadě. Poslední zprávu o pobytu svého syna má paní Kuchařiková z roku 1992, kdy bydlel v Albertě a měl se stěhovat do Britské Kolumbie

V případě, že máte jakékoliv informace o pobytu či osobě pana Milana Kuchařika, popřípadě o jeho příbuzných (manželka, děti, vnučata), prosíme kontaktujte neprodleně buď Velvyslanectví ČR v Ottawě (tel.: 613-562-3875, linka 11 -Mila Minnes, e-mail: ottawa@embassy.mzv.cz, popř. consular_ottawa@embassy.mzv.cz <mailto:popř.consular_ottawa@embassy.mzv.cz>) nebo Generální konzulát ČR v Torontu (tel. 416-972-9848, linka 11 - Michaela Václavínek, e-mail: toronto@embassy.mzv.cz, popř. sekretariat.cgto@gmail.com).

Žádost o pomoc

Drazí Češi a Slováci,
jmenují se Kamila a přijela jsem do Toronta v únoru 2011 na roční pracovní a poznávací pobyt a jelikož jsem si místní atmosféru zamilovala a velmi řada bych si pobyt zde ještě prodloužila, chci se na vás, jako na své nejbližší, obrátit s prosbou o pomoc při hledání práce na plný úvazek s roční smlouvou a to od února 2012. Do práce mohu nastoupit ihned, aby zaměstnavatel měl dostatek času se rozhodnout, zda mi může pracovní nabídku nabídnout jako stálý pracovní poměr.

Vzhledem ke stavu pracovního trhu v Torontu jsem po několika měsíčním hledání našla pouze dvě zaměstnání na poloviční úvazek a to pro žádost o prodloužení mého visa bohužel nestačí.

Mám za sebou v České Republice velmi profesionální pracovní

minulost a to jak 12 let v oblasti cestovního ruchu jako vedoucí pobočky mezinárodní autopůjčovny, tak i čtyři roky jako manažerka pro zahraniční firmu v kosmetickém průmyslu. Pracovat však budu ráda v jakékoli pozici a v jakémkoli oboru. Jsem organizační typ, jsem ráda, když je za mnou vidět kus pořádné odvedené práce. Jsem společenská, dochvilná a zvyklá pracovat více jak 8 hodin denně a to i pod stresem.

Všem děkuji předem za i pouhé přečtení tohoto inzerátu a doufám, že touto cestou dojde k většímu úspěchu než se mi zde doposud podařilo.

S přáním krásného dne

Vaše Kamila
416-659-7326

Smutek za Janem Waldaufem

Jane,

dnes uzavírám korespondenci, kterou jsme spolu vedli po několik let, po té, co jsi mě byl představen. Tvé dopisy vždy začínaly tím krásným slovem „Nazdar“, já Ti odpovídal tím vodáckým oslovením „Ahoj“. Ač jsi mě vůbec neznal, tak jako jeden z mála jsi mi dal šanci a věřil jsi mi. Neptal jsi se na to, co mám, jakou řečí mluvím, čím se chci živit atd. A když jsi zjistil, že nějaké peníze mám, tak jsi toho nevyužil. Před mnoha lety jsem napsal, že společně s panem Čermákem jste byli moji otcové v daleké krajině, kde jsem se v druhé polovině svého života octl. Dal jsem na Tvá slova a snažil jsem se chápat zdejší prostředí, které se v mnohém liší od evropského. Psal jsi knihu a tak jsme pořád odkládali naše setkání a Tvé vyprávění o minulosti. Nebylo to důležité, ve srovnání s tou knihou o sokolském hnutí v zahraničí, kde jsi vlastně mezi řádky popsal svůj život. Bez příkras a bez výčitek a já jsem cítil, že Sokol byl Tvé životní poslání.

Jane, vím, že až budeš procházet naposled Branou borců, zazní určitě smuteční Largo z Novosvětské, protože tady v tom Novém světě jsi žil, ale z dále, z dále už budou slabě slyšet pochody na uvítanou v sokolském nebi.

Jane, děkuji Ti za vše, co jsi mě naučil.

Ahoj!

Tvůj Martin
Toronto: 9. 9. 2011

***—

Jan

*The day flutters by,
day into night,
presence into never*

*my father and I spending
his final times together
a lifetime of memories flooding up
charging me with blessings
I feel to have such a father*

*an influence that pushes me to go on
no matter what,
to continue to learn,
explore and accomplish*

*our love for each other surpasses today
and gives us forever*

Eva Waldauf September 09, 2011

PRODÁM GARSONKU

V CENTRU PRAHY

27 m² (291 sq.ft.)

PO CELKOVÉ REKONSTRUKCI

\$119,000 O.B.O.

TEL. 416-575-9360

E-MAIL: info@watercom.ca

5195 Hwy 26 East
Stayner, ON
L0M 1S0

Helicopter Tours Coming Soon...

For more information contact us at
(705) 428-3112 or info@edenflight.com

Flight Tours, Flying School, Plane & Hangar
Rentals, Restaurant on Site and Much More...

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny 27. 9. 2011 ve 3:00
Příští číslo vyjde: 13. 10. 2011
Uzávěrka: 6. 10. 2011**

Fotbalisté Plzně v premiéře Ligy mistrů remizovali s běloruským Borisovem 1:1 Vyprodaný pražský Eden se bavil

Po dlouhých čtyřech letech se fotbalový tým České republiky znovu představil v základní skupině Ligy mistrů. Soupeřem vítěze české ligy Viktorie Plzeň při jeho premiéře v nejprestižnější klubové soutěži byl běloruský šampión BATE Borisov a překrásnou kulisou 19 541 diváky vyprodaný stadión pražské Slavie v Edenu. Tam plzeňský tým vzhledem k tomu, že jeho hřiště nesplňuje dostatečné parametry pro tato střetnutí, odehraje i další dva zápasy proti nejzvučnějším soupeřům FC Barcelona 1. listopadu a AC Milán 6. prosince, na které se už teď fanoušci mohou těšit. I tentokrát se však bylo, na co koukat.

Plzeňský celek, který v poslední době českou fotbalovou veřejnost uchvátil svým herním projevem, se i tentokrát snažil o rychlou kombinační hru s nabíháním do volných prostorů. Běloruský soupeř, v jehož dresu dominovali srbský útočník Kežman a brazilský záložník Renan Bressan, ale odpovídal rychlými nebezpečnými protiútoky a velmi dobrou míčovou technikou. Po půlhodině hry dokonce převzal iniciativu a ve chvíli, kdy měl největší tlak, udeřila naopak Plzeň. V poslední minutě prvního poločasu, vlastně už v jeho nastavení.

Jiráček prošel po levé straně a přihrál výborně postavenému Bakošovi, který trefil už odkrytou branku. Co je však nejzajímavější, že tohle byl už sedmý gól tohoto slovenského fotbalisty v letošních bojích Ligy mistrů. V šesti zápasech předkola a tohoto úvodního základní skupiny, tedy průměr jedné branky na jedno střetnutí! Marek Bakoš, který předtím prošel slovenskými týmy Nitra, Púchova a Ružomberok později popisoval: "Viděl jsem, jak Jiráček obešel spoluhráče a sprintoval jsem na zadní tyč. Nechtěl jsem, aby obránce soupeře byl rychlejší než já. Pak už to bylo snadné trefit." V té chvíli snad každý doufal, že české mužstvo dotáhne utkání do vítězného konce. Jenže soupeř nesložil zbraně a v 69. minutě po chybě pravé strany plzeňské obrany Brazilec Renan Bressan vyrovnal a na remíze 1:1 se už nic nezměnilo.

Plzeňský trenér Pavel Vrba by tenhle výsledek bral, protože den před utkáním předeslal: "Rád bych, abychom dopadli lépe než v loňském ročníku Ligy mistrů Žilina. Abychom získali více bodů a nedostali tolik branek." Připomeňme, že Žilina, která před rokem vyřadila pražskou Spartu, skončila se šesti prohrami a katastrofálním skóre 3:19! Avšak po zápase kouč Vrba, který shodou okolností se Žilinou vybojoval slovenský mistrovský titul v sezóně 2006/2007, se netajil zklamáním: "Za stavu 1:0 měli další velké šance Limberský a Pilař. Alespoň jednu jsme měli proměnit a vítězství udržet. Bod beru, ale mrzí mě, že nemáme tři..." A šestatřicetiletý charismatický kapitán mužstva Pavel Horváth, který je momentálně nejpopulárnějším hráčem na českých ligových trávnících, dodával: "Obstáli jsme, ale mohlo to být ještě lepší. Možná, že jsme tentokrát pokazili víc přihrávek než jindy." A teprve čtyřiatřicetiletý trenér Borisova Gončarenko tvrdil: "Na obou stranách byla znát nervozita. Dříve se jí zbavila Plzeň, ale my dokázali zabojovat. Řekl bych, že nerozhodný výsledek je spravedlivý."

Předpokládalo se, že zápas bude mít velký význam v boji o třetí místo v této skupině, které zajistí postup do jarních závěrečných kol Evropské ligy, která je po Lize mistrů druhou nejvýznamnější soutěží. Protože jasnými favority jsou FC Barcelona a AC Milán, jejichž vzájemný duel v barcelonském fotbalovém velechrámu Noc Camp skončil nečekanou remízou 2:2. Plzeň to tedy na hřišti Borisova 23. listopadu bude mít hodně těžké. Avšak už v příštím kole se 28. září plzeňská Viktorie představí na slavném San Siru proti AC Milán.

JAROSLAV KIRCHNER, Praha

Jakub Voráček zahájil brankostroj Toronto-Philadelphia 0:4

Torontští Maple Leafs vstoupí do letošní přípravy sérií tří přátelských utkání během tří prvních dnů soustředění. Vedení mužstva chce vyzkoušet, co nejvíce hráčů, v co nejkratší době. Po pondělní výhře nad Ottawou následují dva zápasy s Philadelphií. V úterý bylo pouze otázkou, zda nastoupí v Torontu Jaromír Jágr. Nenastoupil. Na pravém křídle ho tentokrát nahradili podle soupisky Voráček, Simmonds, Read a Testwuide. A nutno říci, že se všichni zapsali do seznamu hráčů, kteří bodovali. Voráček a Read asistenci při první brance. Simmonds vstřelil druhou a Testwuide třetí branku. Připočteme-li k tomu skvělý výkon brankáře Sergeje Bobrovského a impotentní zakončení torontských, kteří byli rovnocenným soupeřem pouze v první třetině, máme rozluštěnou tajenku jednoznačného výsledku, který Jakub Voráček hodnotil takto.

JV: Myslím si, že jsme podali dobrý výkon, vzhledem k tomu, že se jednalo o první zápas. Hráli jsme dobře zodpovědně a když jsme udělali nějakou chybu, tak nás podržel brankář. 4:0 venku je skvělý výsledek.

ABE: Co pro vás znamená, že v týmu bude hrát Jaromír Jágr?

JV: Určitě je to plus pro mne, pro Philadelphii, pro NHL a vůbec pro hokej. Jaromír Jágr je zde velkou legendou. Myslím si, že hodně lidí bude překvapeno, co ještě dokáže.

ABE: Oba jste pravá křídla. Je nějaká šance, že byste se spolu objevili na ledě?

JV: To je příliš brzy takto spekulovat, máme za sebou pouze první zápas a to je otázka pro trenéry. Nevím, jak chtějí dát dohromady jednotlivé útočné řady. Určitě když se naskytne příležitost budu rád.

ABE: Jaká zde byla atmosféra, jaký byl led?

JV: Atmosféra byla dobrá přišlo přes 18000 diváků. Mladí hráči se předvedli v dobrém světle.

ABE: Jaromír Jágr hrál před tím v Pittsburghu, nyní bude ve Philadelphii. Oba týmy jsou z Pensylvánie, je rivalita mezi těmito týmy?

JV: Určitě zde je velká rivalita a budou to hodně ostré souboje.

ABE: Kde se vám hraje lépe ve Státech nebo v Kanadě?

JV: V Kanadě je hokejovější atmosféra, je zde i větší zájem, ale fanoušci ve Philadelphii jsou jedni z nejlepších v lize, takže já se tam cítím výborně.

ABE: Kde je nejlepší led?

JV: Hrál jsem v minulosti v Západní konferenci, tak myslím, že v Detroitu.

ABE: Jaký je rozdíl mezi Východem a Západem v NHL?

JV: Západní konference je náročnější víc létání, často časový posun. Takže východní je v tomhle lepší, ale je to jedna liga a každý tým je zde dobrý.

ABE: Jak se organizmus těmto změnám času a klimatu přizpůsobuje?

JV: Musí se dodržovat správná životospráva a hodně regenerovat organismus. Každý to snáší jinak, ale já jsem zatím mladý, takže si nemohu stěžovat.

ABE: Jak vypadala letní příprava?

JV: Dva a půl měsíce jsem trénoval v Montrealu a je to na ledě vidět. Cítím se velice dobře a těším se na sezónu. Chtěl bych konečně vyhrát Stanley Cup.

Aleš Březina - Toronto

Sparta rozdrtila Slavii 3:0

Nejen to, ale je na čele ligové tabulky s náskokem osmi bodů před Jabloncem a devíti před Libercem. Mistrovská Plzeň má ztrátu již deseti bodů. V samotném derby byla Sparta lepším mužstvem, i když Slavia byla v úvodních dvaceti minutách rovnocenným soupeřem, pak však přišla 27. minuta a nekrytý Jarošík skóroval. I druhý gól padl po stele hlavou Kamerunec Kwueuke vyskočil nejvyšší, jeho hlavu stačil gólman Slavie Čontofalský vyrazit nohou, ale Krejčí bezpečně poslal míč do sítě. Třetí gól připojil bývalý hráč Slavie Slovák Grejciar opět z nahrávky Kwueukeho. Utkání sledovala návštěva 18299 diváků.

V předchozích dvou zápasech Sparta vyhrála v Ostravě 2:0 a porazila Žižkov 4:1. Druhý Jablonec prohrál v Plzni 2:4 a vyhrál doma nad Žižkovem 3:1. Ostatní výsledky 7. kola: Příbram-Mladá Boleslav 2:0, Hradec-Bohemians 2:0, Žižkov-Teplice 0:1, Slovácko-Budějovice 2:0, Liberec-Olomouc 1:1 a Slavia-Dukla 0:0. 8. kolo: Bohemians-Liberec 1:1, Boleslav-Hradec 1:1, Ostrava-Slovácko 0:1, Olomouc-Teplice 1:0, Budějovice-Plzeň 0:0, Dukla-Příbram 2:1.

Tabulka

1. Sparta	8	8	0	0	20:4	24
2. Jablonec	8	5	1	2	24:8	16
3. Liberec	8	4	3	1	16:10	15
4. Plzeň	8	4	2	2	16:12	14
5. Bohemians	8	4	2	2	9:11	14
6. Olomouc	8	3	4	1	12:8	13
7. Teplice	8	4	1	3	9:10	13
8. M.L.Boleslav	8	3	3	2	10:9	12
9. Příbram	8	4	0	4	13:13	12
10. Dukla	8	3	2	3	12:9	11
11. Slovácko	8	3	2	3	8:8	11
12. Hradec	8	3	1	4	7:10	10
13. Slavia	8	1	3	4	5:13	6
14. Žižkov	8	1	1	6	6:15	4
15. Budějovice	8	0	2	6	7:19	2
16. Ostrava	8	0	1	7	4:19	1

Tipsport Extraliga

2. kolo: Boleslav-Zlín 3:4, Slavia-Karlovy Vary 2:1, Třinec-Brno 1:3, Pardubice-Liberec 5:2, Kladno-Sparta 3:2, Litvínov-Budějovice 3:2, Plzeň-Vitkovice 4:3 (SN).

3. kolo: Vítkovice-Litvínov 2:1 (SN), Budějovice-Třinec 4:3, Zlín-Kladno 2:3 (SN), Boleslav-Slavia 1:5, Brno-Plzeň 3:2 (SN), Sparta-Liberec 2:3 (PP), Karlovy Vary-Pardubice 3:7.

4. kolo: Liberec-Vitkovice 0:6, Třinec-Zlín 2:3 (SN), Kladno-Karlovy Vary 4:3, Litvínov-Brno 4:1, Plzeň-Boleslav 4:1, Budějovice-Slavia 3:2, Pardubice-Sparta 2:6,

5. kolo: Vítkovice-Kladno 3:1, Budějovice-Plzeň 4:2, Zlín-Pardubice 2:1, Karlovy Vary-Liberec 1:3, Brno-Sparta 4:3 (SN), Boleslav-Třinec 2:7, Slavia-Litvínov 3:4.

Tabulka po 5. kole: 1. Litvínov 4/10, 2. Vítkovice 4/9, 3. Budějovice 4/9, 4. Zlín 4/9, 5. Kladno 5/8, 6. Liberec 5/8, 7. Brno 4/7, 8. Slavia 4/6, 9. Pardubice 4/6, 10. Plzeň 4/6, 11. Sparta 4/5, 12. Třinec 4/4, 13. Karlovy Vary 5/3, 14. Boleslav 5/0.

Corgoň liga

9. kolo: MFK Košice-Tatran Prešov 1:0, MFK Ružomberok-MŠK Žilina 1:2, FC Nitra-FK Senica 0:0, FC Zlaté Moravce-Spartak Trnava 0:1, Banská Bystrica-AS Trenčín 2:0, Dunajská Streda-Slovan Bratislava 1:0 (!).

10. kolo: Banská Bystrica-FC Zlaté Moravce 0:1, Slovan Bratislava-MFK Košice 2:1, AS Trenčín-Tatran Prešov 4:0, FK Senica-Dunajská Streda 3:0, Spartak Trnava-MFK Ružomberok 0:2, MŠK Žilina-FC Nitra 2:0.

Tabulka

1. Žilina	10	5	4	1	14:8	19
2. Trnava	10	5	3	2	11:8	18
3. Slovan	10	5	2	3	13:10	17
4. Senica	10	4	4	2	16:7	16
5. Moravce	10	4	4	2	9:7	16
6. Nitra	10	3	5	2	8:6	14
7. Bystrica	10	4	1	5	14:12	13
8. Ružomberok	10	3	4	3	10:8	13
9. Trenčín	10	3	3	4	11:12	12
10. Košice	10	2	4	4	8:16	10
11. Prešov	10	1	4	5	5:15	7
12. D. Streda	10	2	0	8	6:16	6

Slovenská extraliga

1. kolo: Orange-Slovan 2:3, Slovan BA-Poprad 6:2, Žilina-Zvolen 1:4, Košice-Nitra 3:2, Trenčín-Ban. Bystrica 3:1, Martin-Skalica 5:2,

2. kolo: Poprad-Skalica 5:6 (pp), Trenčín-Martin 7:0, Nitra-Ban. Bystrica 1:2, Zvolen-Košice 1:3, Slovan BA-Žilina 2:0.

3. kolo: Žilina-Poprad 0:5, Košice-Slovan 5:1, Ban. Bystrica-Zvolen 3:4 (sn), Martin-Nitra 5:2, Skalica-Trenčín 2:1.

4. kolo: Orange-Žilina 1:3, Poprad-Trenčín 3:4, Nitra-Skalica 3:1, Zvolen-Martin 6:4, Slovan BA-Ban. Bystrica 0:1 (sn), Žilina-Košice 1:4.

5. kolo: Košice-Poprad 1:4, Ban. Bystrica-Žilina 3:4 po sam.naj., Martin-Slovan 2:8, Skalica-Zvolen 4:1, Trenčín-Nitra 2:0.

Tabulka: 1. Slovan 6/13, 2. Trenčín 5/12, 3. Košice 5/12, 4. Zvolen 5/8, 5. Skalica 5/8, 6. Poprad 5/7, 7. Ban. Bystrica 5/7, 8. Martin 5/6, 9. Žilina 6/5, 10. Nitra 5/3.

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Kdo chce vidět širší svět, emajluje o sto šest

Jestliže někdo chce slyšet potvrzení staré moudrosti VÍCE HLAV - VÍCE ROZUMU, tak mně se honí hlavou, že horlivé emajlování s četnými kamarády je této moudrosti elegantní důkaz.

Tak se dovídám z Chile, že končí protivná zima a Chilané se těší na jaro a pak léto; to je zpráva z Jižní Ameriky, zatímco ze Severní Ameriky jsem dostal zprávu, že Pacifik je celoročně studený a žádné valné léto tam neměli na rozdíl od tří měsíců Ontarijského tropického a suchého léta.

Dál trojice kamarádů z Česka mne informuje, že si jedou prodloužit léto - jeden do Tunisu, druhý na Krétu a třetí do Turecka.

A pak si se mnou můžete rozprávět o globálním oteplování anebo finanční krizi doléhající na lidi. Globální oteplování může být pravda - ale zcela nepotvrzená je lidská účast na něm.

Klíma se oteplovalo a chladlo po miliony let, zcela bez lidského zásahu.

Je ta lidská cháska pěkně arogantní.

A kdyby zcela průměrní důchodci v Česku trpěli nedostatkem peněz - pak by seděli doma a okusovali si nehty.

Další věrný korespondent mne upozorňuje na článek, že nukleární elektrárna Dukovany se rozšiřuje a Temelín bude přistavovat další blok, pátý, aby se výroba nukleární energie zvýšila; protože jsme slyšeli spoustu řečí o zastavení výroby elektřiny jádrem a Germáni zavřeli šest nukleárních elektráren, aby vyhověli zeleným, tak se čtenáři z rozmanitých zpráv zatočí hlava údivem, že dovoz elektřiny z méně bláznivých zemí, které jadernou energii vyrábějí, vzrostl do Germánie o 673% oproti minulému roku. Tak a teď mi vyprávějte o omezování výroby nukleární energie a já budu pukat smíchem, jak někteří dovedou bez studu žvatlat a blbnout.

A do třetice mi z Čech poslali upozornění na článek, ve kterém prezident Klaus veřejně prohlásil, že nacismus a komunismus byly oba stejně bídácké ideologické systémy.

Toto Klausovo prohlášení mne nadmíru potěšilo, protože nedávno jsem měl rozpor s etablovaným filozofem Bělohorským, tedy ne s ním osobně, ale s jeho obdivovatelem, jenž mi vzkázal, že porovnávat komunismus a nacismus je šlešterství.

Argument, že komunističtí diktátoři ve dvacátém století povraždili více miliónů lidí pro uskutečnění třídní revoluce, než pobili nacisti na své cestě ke světovládě, nebyl vyslyšen.

Takže Klausovo stanovisko podepisují a Klausu chválím.

Ve své nové zemi, Kanadě, jsem chytl lidovou moudrost, která nemá český ekvivalent: Lze koně přivést k vodě, ale nelze ho přinutit pít, i když Eva tvrdí, že rčení Chytrému napověz - hloupého nakopni má stejný význam; možná ano, ale mé představitosti to rčení s koňmi vyhovuje více.

A není to kůň jako takový, který nepije, když může, ale představuje veliké zvíře s malou představitostí.

Ale tím jsem odbočil od moudrosti: více hlav - více rozumu.

Rost'a Firla - Sudbury

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Milý Rost'o,

i tentokrát ti budu oponovat. Ne kvůli tomu, že bych byl levičák, za toho se nepokládám. Nejprve bych ti chtěl říci, že nejsem zas takovým přívržencem e-mailů. Každé ráno, když otevřu některou e-mailovou schránku na mne vybafe několik stovek e-mailových dopisů. Většinou mi nabízejí Viagra. Nemohu si dovolit je vyhodit, musím se jimi probrat a pár nejdůležitějších si schovat. (Viagra ani pilulka na zvětšení pohlavního údu to nejsou. Kdosi prý na to odpověděl a dostal poštu lupu.)

Pokud by se jednalo o mne, byl bych schopen si informace, o kterých píšeš získat jinde. Teplotu ve Vancouveru, to vidím denně na *widetu* na svém počítači, případně na kanálu o počasí, který jsi nedávno zavrhl.

Máš pravdu, že těžko můžeme zjistit, do jaké míry způsobil člověk globální oteplování. Ale abych řekl pravdu, daleko více mne zajímá čistota vzduchu na místě, kde žiji a jestliže chce někdo ve vzdálenosti čtyř set metrů postavit koridor pro 400 vlaků s dieslovými lokomotivami, vím, že to bude škodit nejen mým plicím, ale i mému sluchu a nervovému systému, proč bych tedy volil stranu, která mně chce ušetřit pár dolarů ročně na daních a při tom mne připraví o statisíce tím, že klesne cena mého pozemku?

Nadšení nad rozšířením jaderné elektrárny v Dukovanech nijak nesdílím, ani nad zvýšením dovozu elektřiny do Německa o 673 %. Jednak záleží na tom, kolik jsme té elektřiny vyváželi z ČR předtím, jednak si nemyslím, že bychom byli v tomhle o tolik chytřejší než v Německu. Spíš jsme pouze vychytralí a chceme využít přechodného stádia na úkor budoucích generací. Zatímco Německo přejde na alternativní zdroje, my budeme mít nezlikvidovatelné atomové elektrárny. Atomová elektrárna se totiž nedá zastavit. Ta se dá pouze zabetonovat jako v Černobylu a tohlehle zabetonování se musí pravidelně opakovat každých dvacet let. Je to zatížení pro generace na řadu let.

Černobyl byl také pokládán za bezpečnou elektrárnu do roku 1988 a dokonce i po výbuchu se tam jel Závod míru, aby se ukázalo obyvatelstvu, že se nic nestalo. Nedávno jsem viděl na Torontském mezinárodním filmovém festivalu dokument o Černobylu. Problém není v tom, že by všichni lidé umřeli. Někteří tam žijí dokonce v pohodě. Do oblasti se přistěhovala řada uprchlíků z Turkmenistánu. Jezdí tam turistické zájezdy. Sice některé z dětí se nedožije čtyřicítka, ale jsou tam i starci.

Radioaktivita totiž nikoho nebolí. Jeden rok jsem dělal na resuscitačním oddělení nemocnice Na Františku. Jeden ze tří pacientů tam zemřel. Měli jsme příruční rentgen a rentgenoval jsem několikrát denně. Dozimetru na mém zdravotním obleku nikdy nic nenaměřil. Jeden můj spolupracovník ho strkal přímo pod rentgen. Také nic. Zkrátka byl jsem v dokonale zdravém prostředí. Následky zatím nepocituji. Přesto bych byl dnes asi opatrnější. Opatrnější jsou dnes po zkušenosti s jadernou elektrárnou i Němci.

Ironií je, že právě v Německu měly být velké skládky jaderného odpadu z Francie. Jsem rád, že se veřejnost proti tomu zvedla. Moje otázka je: Bude Česká republika vyvážet jaderný odpad do Německa jako Francie? Asi na to nemá peníze. Vydělané peníze totiž skončí v kapse milionářů z ČEZu a lidem u nás zůstane pouze radioaktivní odpad.

Nevidím v tom důvod k radosti, opravdu ne. A k poslednímu bodu, prezident Klaus málokdy řekne něco moudrého a tohle asi patří k těm výjimkám. Pro mne je otázkou, proč je tak chytrý až dvacet dva let po pádu komunismu. Pokud vím, on do nedávna tvrdil, že komunismus vyhnul, což mne uráželo.

Zpěvák Vladimír Merta si položil v roce 1975 po podpisu Helsinského dokumentu v Malostranské besedě otázku, proč tam neposlali skupinu zpěváků protest songů, kteří to, co teď politici podepsali už tvrdili dávno a proč je tolik slávy nad tím, když někdo řekne něco normálního. Moje otázka je stejná: Proč je tolik slávy nad tím, když po léta nejpoužívanější politik v Čechách řekne něco zcela normálního.

S pozdravem

Aleš Březina

UNIGLOBE

Enterprise Travel

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto, M4T 1W4

Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 968 5947

e-mail: travel@heartofeuropetoholidays.com

Hours
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: 9:00 AM - 2:00 PM

For all your travel needs contact:

OUR TEAM

Blanka

blanka@premieregroup.com

Diana

dianab@premieregroup.com

Renata

renata@premieregroup.com

Dagmar

dagmar@premieregroup.com

Dana

dananohavica@yahoo.ca

MEMBER OF:

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

REALTOR

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independant owned and operated Brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.branksky.com * e-mail: rostib@rogers.com

